

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/48/2016
Identifikačné číslo spisu:	4015200740
Dátum vydania rozhodnutia:	15.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:4015200740.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: C. E., nar. XX. B. XXXX, bytom v K., Y. S.. XX, prechodne bytom v K., D.. XX, proti odporcovi: Mesto Štúrovo, Námestie slobody č. 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 10. júna 2015, číslo: 11775/13574/2015, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. marca 2016, č. k. 19Sp/54/2015-29, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 22. marca 2016, č. k. 19Sp/54/2015-29 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením zo dňa 22. marca 2016, č. k. 19Sp/54/2015-29 podľa § 250p v spojení s § 248 písm. a/ a § 250l ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) odmietol opravný prostriedok navrhovateľky, ktorým táto žiadala preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporcu zo dňa 10. júna 2015, číslo: 11775/13574/2015.

Krajský súd mal za preukázané, že odporca napadnutým rozhodnutím podľa § 5 Občianskeho zákonníka a § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) vydal vo veci zabezpečenia predbežnej právnej ochrany rozhodnutie o predbežnom opatrení, ktorým navrhovateľke uložil povinnosť obnovenia predošlého pokojného stavu, ktorý nie je rušený šírením hudby a zvukových efektov z lodžie rodinného domu na ul. D. a zdržať sa prípadného opätovného narušenia pokojného stavu uvedeným spôsobom.

Krajský súd dospel k záveru, rozhodnutie odporcu zo dňa 10. júna 2015, číslo: 11775/13574/2015 nemožno preskúmať podľa ustanovení piatej časti OSP, pretože sa jedná o rozhodnutie predbežnej povahy, ktoré je v zmysle § 248 písm. a/ OSP vylúčené zo súdneho prieskumu. Preto návrh navrhovateľky odmietol.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c OSP tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Proti uzneseniu krajského súdu podala navrhovateľka v zákonnej lehote odvolanie. S poukazom na § 205 ods. 2 písm. a/, b/ a f/ OSP za odvolacie dôvody označila skutočnosti, spočívajúce v tom, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, písm. b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a písm. f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Namietala nesprávnosť rozhodnutia krajského súdu, nakoľko súdom na daný prípad aplikované ust. § 248 písm. a/ OSP sa týka rozhodnutia o predbežnom opatrení vydaného podľa § 43 Správneho poriadku a nie rozhodnutia o predbežnom opatrení vydaného podľa § 5 Občianskeho zákonníka.

Vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu odporcu uviedla, že týmto rozhodnutím došlo k zásahu do jej základných práv a slobôd, a to predovšetkým práva pokojne užívať majetok. Ďalej tvrdila, že v danej veci je daná prekážka litispendencie, nakoľko v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9C/221/2004 a Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 25Co/65/2006 išlo o totožnú vec.

Záverom navrhla, aby odvolací súd uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní navrhovateľky (§ 212 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP a § 250l ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že uznesenie krajského súdu je potrebné zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie rozhodnutie.

Podľa § 250l ods. 1 a 2 OSP, podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov.

(2) Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo uznesenie krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa odmietol opravný prostriedok navrhovateľky. Dôvod odmietnutia opravného prostriedku spočíval v posúdení rozhodnutia odporcu o predbežnom opatrení ako rozhodnutia predbežnej povahy, ktoré podľa § 248 písm. a/ OSP nepodlieha súdnemu prieskumu.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou bol aj pripojený administratívny spis odporcu odvolací súd zistil, že navrhovateľka na základe podaného opravného prostriedku sa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 10. júna 2015, číslo: 11775/13574/2015. Uvedeným rozhodnutím odporca ako príslušný správny orgán podľa § 13 ods. 5 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 369/1990 Zb.“) podľa § 5 Občianskeho zákonníka a § 46 Správneho poriadku vydal vo veci navrhovateľov: 1/ C. I., 2/ C.Z., 3/ X.Z., 4/ O.Z., 5/ A. X. P., 6/ X. I., 7/ P. A. a odporkyne C. E., rozhodnutie o predbežnom opatrení. Na základe tohto rozhodnutia bola odporkyni (na účely tohto súdneho konania vystupujúcej v procesnej pozícii ako navrhovateľka; pozn. odvolacieho súdu) uložená povinnosť obnovenia predošlého pokojného stavu, ktorý nie je rušený šírením hudby a zvukových efektov z lodžie rodinného domu na ul. D. a zdržať sa prípadného opätovného narušenia pokojného stavu uvedeným spôsobom.

Podľa § 5 Občianskeho zákonníka, ak došlo k zrejmemu zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Podľa § 248 písm. a/ OSP, súdy nepreskúmvajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

Na úvod je potrebné uviesť, že v zmysle článku III bod. 1 zákona č. 515/2003 Z. z. o krajských úradoch a obvodných úradoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prešla pôsobnosť orgánov

štátnej správy na poskytnutie predbežnej právnej ochrany, najmä pri ochrane tzv. susedských práv na obce.

Z dôvodovej správy k danému zákonu vyplýva, že účel tejto zmeny spočíval predovšetkým na tej skutočnosti, že obce môžu účinnejším spôsobom než orgány štátnej správy poskytnúť náležitú ochranu narušeným vzťahom, keďže najlepšie poznajú miestne pomery.

Právne postavenie obce (mesta) upravuje zákon č. 369/1990 Zb. <., pričom v ustanovení § 4 ods. 4 je ustanovené, že ak zákon pri úprave pôsobnosti obce (mesta) neustanovuje, že ide o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce (mesta).

Nakoľko zákon č. 369/1990 Zb. neustanovuje v prípade tu aplikovaného § 5 Občianskeho zákonníka, že by išlo o výkon prenesenej pôsobnosti štátnej správy platí, že ide o výkon samosprávnej pôsobnosti obce (mesta). Na takéto konanie sa potom vzťahuje zákonná úprava § 27 ods. 2 zákona č. 369/1990 Zb. (v znení účinnom do 30. júna 2016), podľa ktorého na konanie, v ktorom o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach právnických osôb a fyzických osôb rozhoduje pri výkone samosprávy starosta (primátor), vzťahuje sa všeobecný predpis o správnom konaní (s odchýlkami uvedenými v zákone); o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu starostu (primátora) rozhoduje súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Z uvedeného teda vyplýva, že pri vydaní rozhodnutia podľa § 5 <. Občianskeho zákonníka, pôjde o výkon samosprávnej pôsobnosti obce a o opravnom prostriedku proti nemu sa rozhoduje v súdnom preskúmvacom konaní postupom podľa tretej hlavy piatej časti OSP - ustanovení § 250l a nasl. (pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 11. februára 2009, sp. zn. 2 Sžo/92/2008 <. zverejnený v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 4/2011; str. 19 - 26).

Taktiež odvolací súd podotýka, že právna ochrana podľa ustanovenia § 5 <. Občianskeho zákonníka je formulovaná ako predbežná a správny orgán pri jej poskytovaní nevyhlasuje ani nevytvára právny stav, ale stav pokojný - teda určitý konkrétny faktický stav. Obec zisťuje a rieši len skutkové otázky, pričom skutkovým základom pre rozhodnutie obce je posledný pokojný stav, ktorý existoval pred zrejým zásahom, práva a právnych otázok sa nedotýka a ani sa nesmie dotýkať. O právnom stave rozhoduje súd (predovšetkým v občianskom súdnom konaní). Úlohou správneho orgánu je urýchléné poskytnutie ochrany pred zrejým zásahom do posledného pokojného faktického stavu a zabezpečiť poriadok a pokoj. Konanie podľa § 5 <. Občianskeho zákonníka prebieha podľa režimu správneho poriadku.

Na tomto mieste považuje odvolací súd za potrebné bez ďalšieho poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 12. januára 2010, číslo 8Sžo/208/2009 rovnako zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky číslo 4/2011; str. 27 - 29, podľa ktorého cit.: „Predbežnosť v zmysle ustanovenia § 248 písm. a/ <. Občianskeho súdneho poriadku je potrebné chápať tak, že musí ísť o rozhodnutie predbežné v správnom konaní, t.j. vo vzťahu k ďalšiemu rozhodnutiu správneho orgánu. Rozhodovanie podľa § 5 <. Občianskeho zákonníka je však príkladom zverenia právomoci rozhodovať vo veciach občianskoprávnym správnym orgánom. Predbežnosť rozhodnutia podľa ustanovenia § 5 <. Občianskeho zákonníka teda nespočíva v predbežnej povahe rozhodnutia v rámci správneho konania, ale jeho predbežnosť spočíva vo vymedzení vzťahu k možnému súdnemu konaniu a rozhodovaniu."

Z vyššie uvedeného vyplýva záver, že rozhodnutie obce vydané podľa ustanovenia § 5

Nakoľko v predmetnej veci krajský súd odmietol opravný prostriedok navrhovateľky, odňal tým navrhovateľke možnosť konať pred súdom, keďže táto nemohla uplatniť tie procesné práva, ktoré jej Občiansky súdny poriadok priznáva (napríklad podávať ďalšie návrhy, vyjadriť sa k návrhom odporcu, prípadne sa zúčastniť pojednávania a pod.).

Na základe uvedených skutočností, odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja

ods.3 v spojení s § 246c ods.1 a s § 221 ods. 1 písm. f/ <. a ods. 2 <. OSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní krajský súd bude postupovať podľa príslušných hmotnoprávných a procesných predpisov a predmetnú vec riadne meritórne prejedná. Taktiež krajský súd bude v zmysle § 250m ods. 3 OSP povinný konať so všetkými účastníkmi správneho konania, nakoľko z obsahu spisu vyplýva, že túto skutočnosť zjavne opomenul.

Súčasne opäť rozhodne o náhrade trov konania vrátane trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.